

Vesteristen Viesti

Sinnikkyys * Toimeliaisuus * Elämänhalu

N:o 13

Toimitusneuvosto:

Marketta Valkjärvi (pj.)
Mauri Vesterinen

Soile Paasonen
Justiina Westerinen

Vesteristen sukuseura ry:n jäsenjulkaisu

www.vesterinen.net

Kustantaja: Vesteristen sukuseura ry
Myllypönttie 7 C 11
00920 Helsinki

Painatuspäivä
08.12.2004

VESTERISET SUKUJUHLILLA JYVÄSKYLÄSSÄ

Kuva Ulla Vesterinen

Seija Vesterinen säestää yhteislaulua lauantai-illan laivamatkalla Savutuvan Apajalle.

Kesäkuun toisena viikonloppuna vuonna 2004 satakunta Vesteristä, entistä Vesteristä ja Vesterismielistä kokoontui Jyväskylään perinteisille sukujuhlille. Lauantaina kokoontuminen alkoi Alvar Aallon museossa ja illalla tapaamista jatkettiin risteillen Päijänteellä Savutuvan Apajalle syömään ja iltaa vietämään. Laivamatkalla Seija Vesterinen soitti harmonikkaa ja laulatti matkustajia. Tunnelma oli varsin lupsakka.

Rantauduttuamme koonnuimme vanhaan tupaan, jossa isäntämme kertoili paikan historiasta ja vanhoista tavoista. Ruokapaikkana oli vanha puunkuljetusala, joka aikoinaan on seilaillut Päijänteellä. Ruoka oli hyvää ja vatsat pullottivat. Vesterisiä kun ollaan niin puhe pulppusi, soitto soi ja laulaa lurrittelimme lauluvihkosen alusta loppuun Seijan tahdittamana. Lisäksi Juuso Vesterinen, josta löytyy juttua toisaalta tästä lehdestä, Seppo Vesterinen ja Seija Vesterinen musisoivat kolmistaan hai-

tareineen.

Juhliin oli saatu oikein amerikanvieraskin: Jorma Puranen lännenhatussaan. Hänen haastattelunsa nähtiin myöhemmin syksyllä TV-uutisissäkin, kun Floridassa hirmumyrskyt tekivät tuhojaan. Hänen talostaankin oli katto kärsinyt pahasti. Illan päätteeksi siirryimme kahville viehättävään "häätaloon", jonka sisustus henki vanhaa puuta ja pellavaa. Savutuvan Apajalle on kerätty vanhoja olkikattoisia rakennuksia runsaasti ja ne muodostivat yhdessä varsin mielenkiintoisen ja maisemaan sopivan miljöö, varsinkin kun aurinkokin päätti näyttäytyä meille järven toiselta reunalta kullaten veden.

Palattuamme kaupunkiin ja Hotelli Albaan koonnuimme vielä kabinettiin arpomaan Varjoson Annelin ja Vesterisen Lassen keräämiä arpajaisvoittoja, joita olikin melkoinen määrä. Melkein kaikki voittivat jotakin.

Varsinainen juhlapäivä

sunnuntaina valkeni kauliina ja lämpimänä. Päivä aloitettiin Jumalanpalveluksella Jyväskylän kirkossa, jossa saarnasi kirkkoherra Eivor Pitkänen, kolehti kannettiin Jyväskylän seudun Dementiayhdistyksen toiminnan tukemiseksi.

Juhlalounaalle koonnuimme puolelta päivin Hotelli Albaan ja sen jälkeen siirryimme Jyväskylän Yliopiston kokoustiloihin sukukokoukseen. Sukukokous vahvisti uudet säännöt ja valitsi uuden kahdeksanjäsenisen sukuneuvoston. Varsinainen sukujuhla pidettiin Jyväskylän seudun Dementiayhdistyksen puheenjohtaja, joka varsin mallikkaasti ja tomerasti vastasi käytännön järjestelyistä sukujuhlan onnistumiseksi Jyväskylässä.

Juhla alkoi tanssitaitteen opiskelija Laura Vesterisen sooloesityksellä "Nimetön". Se oli mielenkiintoinen esitys, tanssia ilman musiikkia. Sukuneuvoston puheen-

johtaja Unto Vesterinen toivotti väen tervetulleeksi. Tämän jälkeen sytytettiin perinteisesti poismenneiden muistolle kynttilä ja pianisti Heini Sirola soitti "Laurin il-tavirren". Juhlaesitelmän piti dosentti Lasse Kangas Jyväskylästä, aiheenaan "Sukuseuratoiminnan merkitys kansainvälisyyden aikana". Jo Piek-sämäen sukujuhlasta tuttu Juuso Vesterinen Taipalsaarelta soitti harmonikalla "Chim chim chee" ja "Baby elephant walks". Stand up -komikkaa esitti jyväskyläläinen opettaja Marko Kämäräinen. Varsin sattuin tekstein hän taisi pidentää elinaikaa usean kuulijan kohdalla, josko sanonta naurun ikää pidentävästä vaikutuksesta pitää paikkansa.

Sukuneuvoston "muis-tamiskomitea" puheenjohtajanaan Anneli Varjonen on laatinut ohjeet miten sukuneuvosto huomioi toiminnassa mukana olleita. Olin itsekkin näiden kultaisen rintamerkin saaneiden joukossa ja tässä yhteydessä pyydänkin saada kiittää huomionsoituksesta. Erityisenä huomionni kohteena, joka valitettavasti oli estynyt saapumaan paikalle oli sukuneuvoston pitkäaikainen monitoimimies Timo Vesterinen, joka useana vuonna vastasi mm. Vesteristen Viestin toimittamisesta. Hänelle sukuneuvosto myönsi Vesteristen uuden viirin. Tilaisuus päättyi yhteislauluna laulettuun Keski-Suomen kotiseutulauluun.

Sukujuhlassa kiersi 100-vuotisonnittelukortti, johon juhlakansa kirjoitti onnentoivotuksensa

SUKUSEURAN TULEVA KESÄRETKE

Vesteristen Sukuseura Sunnuntaina 12.6. jatkaa järjestää ensi kesänäkin kesäretken, joka suuntautuu tällä kertaa itään päin. Matkalle lähdetään perjantaina 10.6.2005 aamulla varhain Lappeenrannasta suuntana Viipuri, jossa piipahdetaan ainakin torilla. Seuraava kohde on Terijoki, jossa pieni pysähdys. Pietarissa on opastettu kiertäjä ja ensimmäinen yöpyminen. Lauantaina 11.6. matka jatkuu kohti Narvaa ja sieltä Tarttoon. Toinen yöpyminen Narvassa tai Tartossa.

Ohjelma saattaa vielä muuttua joltain osin, mutta näin on alustavasti ajateltu.

Matkan järjestelyistä vastaavat Jorma J. Vesterinen ja Seppo I. Vesterinen. Ilmoittautumiset Seppo I. Vesterinen puh. 02-7364387 tai 040-5564387. Matkalle mah-tunee 50 ensiksi ilmoittautunutta.

Kuopiossa samana päivänä 100 vuotta täyttävälle Toivo Vesteriselle. Kuten sukukokous päätti, seuraava sukukokous on vuonna 2007, eli kolmen vuoden kuluttua, mahdollisesti Turun-Helsingin akselilla.

Lopuksi haluan kiittää sukujuhlan onnistuneesta toteutuksesta ensinnäkin Maj-Lis Hytöstä, sukuneuvoston jättänyttä puheenjohtajaa Unto Vesteristä, Anneli Varjosta

ja Lasse Vesteristä mit-tavan palkintovalikoiman keräämisestä ja erityisesti Seppo Vesteristä Halikosta yleismiesjantusena.

Juhlan tekevät kuitenkin viime kädessä ne vieraat, jotka juhlassa mukana ovat: oli mukava, että tulitte. Toivottavasti tapamme kolmen vuoden kuluttua!

Riitta Nieminen

Kuva Ulla Vesterinen

Sukuneuvostossa pitkään toiminut tampereläinen Anneli Varjonen ja Floridasta asti saapunut Jorma Puranen käyvät keskustelua Alvar Aalto -museossa.

Puheenjohtajan palsta

Marketta Valkjärvi.

Tulin valituksi sukuneuvoston puheenjohtajaksi 2.10.2004 pidetyssä sukuneuvoston kokouksessa. Samassa yhteydessä kuulin myös, että puheenjohtajalla on ollut tapana kirjoittaa Vesteristen Viestiin puheenjohtajan palstalla.

Asun perheineni Vääk-syssä, joka on Asikkalan kuntakeskus. Vääk-sy kuuluu Päijät-Hämeeseen ja tunnetaan ehkä parhaiten kanavastaan. Syntyisin olen Muoniosta. Isäni Viljo Vesterinen ei kuitenkaan ole syntyperäisiä lappilaisia, vaan on kotoisin Suonenjoelta.

Edustan siten Vesteristen sukupuussa savolaista sukuhaaraa, vaikka en ole koskaan Savossa asunutkaan.

Viime keväänä en vielä pystynyt seuraamaan sukujuuriani isäni puolelta muutamaa sukupolvea pitemmälle. Sukukirjasta löytyvät kyllä tiedot isästäni ja hänen isästään, mutta jo isäni isoisän kohdalta tiedot puuttuvat. Tämä aukko sukupuussani ei silti minua pahemmin vaivannut. Minut havahdutti miettimään tarkemmin sukujuuriani vasta tyttäreni Annamarin tokaisu

”Miten sinä et suvustasi enempiä tiedä?”, hänen tehtävässään, kiinnostukseni sukun tutkimiseen hänen harvaoksainen sukupuunsa kuitenkin viritti. Rohkaistuin ottamaan yhteyttä sukulaisiini tietoja saadakseni ja pian tapahtuman jälkeen hakeuduin myös sukututkijan peruskurssille. Kurssi osoittautui kohdallani menestyksekkääksi. Sen ja sukulaisiltani saamien tietojen avulla löysin puuttuvat tiedot isäni isoisästä ja hänen isästään. Puuttuvien tietojen löytymisen jälkeen oli helppoa seurata sukukirjasta sukupolvia taaksepäin aivan kirjan alkusivuille asti. Oli hieno tunne löytää sukujuurensa.

Vaikka en kyennyt auttamaan tyttärentäni ei edellytetä tarkkaa tietoa sukujuuristaan. Omalla kohdallani sukujuurieni tietäminen kuitenkin helpotti lupautumistani ehdokkaaksi sukuneuvostoon. Koska en ole toiminut mitenkään aktiivisesti sukuseurassa, itse asiassa olen kuulunut siihen vasta pari vuotta, valintani sukuneuvostoon puhumattakaan sen puheenjohtajaksi, oli itselleni melkoinen yllätys. Toivottavasti olen luottamuksenne arvoinen.

Toivoisin, että mahdollisimman moni suvun jäsen voisi kokea saman tunteen sukujuuriensa löytymisestä, minkä minä koin. Sukukirjasta oli itselleni suuri apu sukujuurieni selvittämisessä. Meillä kaikilla on nyt mahdollisuus vaikuttaa siihen, miten hyvä meidän sukukirjamme on. Mitä paremmin on-

nistumme täydentämään sukukirjasta nyt puuttuvat tiedot uuteen kirjaan, sitä paremmin se meitä palvelee.

Henkilökohtaisesti olen tavannut vain ani harvoja sukuseurani jäseniä lähisukuani lukuun ottamatta. Ainoat läheisemmät kontaktit ”sukuuni” sain vasta toissa kesänä tapahtuneella Saarenmaan matkalla. Puheenjohtajakauteni aikana toivonkin tutustuvani mahdollisimman moniin teistä. Halutessanne voitte ottaa minun yhteyttä soittamalla minulle tai lähettämällä postia joko kirjeitse tai sähköpostin välityksellä. Lopuksi toivotan kaikille lehden lukijoille hyvää ja rauhallista joulun aikaa ja onnea uudelle vuodelle.

JÄSENTUOTTEET

Seuran logolla varustetut tuotteet

Pöytäviiri	25,00 €
Lyhyempi ulkoviiri	50,50 €
Pidempi ulkoviiri	85,00 €
Hopeinen rintamerkki (neula tai pinssi)	8,50 €
Ryijyn kaavat	10,00 €
Lippis	10,00 €
T-paita	10,00 €
CD levy,	
Vili Vesterisen parhaat	12,00 €

Painotuotteet

Vesteristen Sukukirja 1994.	15,00 €
Justiina Westerinen: Konstan Kronikka-450 vuotta Westerisiä. Helsinki 2001.	20,00 €
Heikki Vesterinen: Nimihistoriallinen tutkielma.	3,00 €
Eero Vesterinen: Polvesta polveen	3,00 €
Arvo Vesterinen & Heikki Vesterinen & Eero Vesterinen: Sylvesteristä Vesteriseen	3,00 €
Hans Molander & Jaakko Vesterinen & Justiina Westerinen: Vesteristen Sukuseuran 25-vuotishistoriikki	3,00 €

Tilaukset:

Jorma K. Vesterinen
Taimenpolku 12, 54915 Saimaanharju
Puh. 040-550 8411
e-mail: jormavesterinen@luukku.com

Kaikki tiedot löytyvät myös netistä osoitteesta: www.vesterinen.net

SUKUNEUVOSTO 2004 – 2007

Puheenjohtaja:

Marketta Valkjärvi,
Impivaarantie 6,
17200 Vääk-sy,
Puh. 03-766 2280,
050-338 7342,
e-mail:
marketta.valkjarvi@salpaus.fi

Varapuheenjohtaja:

Seppo Vesterinen,
Kiikunkuja 4,
24800 Halikko
Puh. 02-736 4387 (k)
040-556 4387
e-mail:
seppo.vesterinen@halikko.salonseutu.fi

Sihteeri

Justiina Westerinen,
Myllypadontie 7 C 11,
00920 Helsinki,
Puh. 09-342 2656 (k)
09-4313 6234 (t)
e-mail:
justiina.westerinen@teak.fi

Rahastonhoitaja

Riitta Nieminen,
Majurintie 10,
25250 Märynummi
Puh. 02-7360 071 (k),
02-772 4243 tai 7725 (t)
e-mail:
riitta.anneli.nieminen@tyks.fi

Jäsenet:

Soile Paasonen
Suomenlinna E3 B12,
00190 Helsinki,
Puh. 09-668 151 (t)
e-mail:
soile.paasonen@viapori.fi

Jorma J. Vesterinen,

Petäjäkatu 4,
53810 Lappeenranta,
Puh. 05-4517 238,
0400-559 599

Jorma K. Vesterinen,

Taimenpolku 12,
54915 Saimaanharju,
Puh. 040-550 8411
e-mail:
jormavesterinen@luukku.com

Mauri Vesterinen,

Pikkulukontie 1 A 10,
05830 Hyvinkää,
Puh. 050-527 1291

UUSI SUKUKIRJA VALMISTEILLA

Vesteristen Sukuseura on päättänyt julkaista uuden sukukirjan V/Westerisistä. Kirjan olisi tarkoitus ilmestyä ennen seuraavaa sukukokousta (2007) ja siihen tullaan täydentämään puuttuvia tietoja niin paljon kuin se käytettävissä on mahdollista.

Seuran sukututkimusvastaavana olen saanut työn tehdäkseen. Voit lähettää tietoja minulle joko sähköpostitse (justiina.westerinen@teak.fi) tai osoitteeseen: JW, Myllypadontie 7 C 11, 00920 Helsinki. Myös täydennyksiä ja korjauksia vanhaan sukukirjaan ennen vuotta 1940 syntyneistä. Myös ulkomailla asuvien Vesteristen tiedot kiinnostavat.

Olemme saaneet Väestötietokeskuksesta tiedot kaikista Suomessa syntyneistä V/Westerisistä, mutta nyt kaipaisimme valokuvia 1800-luvulla tai aiemmin syntyneistä V/Westerisistä voit lähettää. Emme palauta kuvia, joten teetä niistä kopio ja merkitse sen taakse henkilön tarkka nimi ja syntymäaika ja mielellään myös kuvan ottoaika, jos se on tiedossa.

Olemme joutuneet rajoittamaan käytettävissä olevien resurssien vuoksi kirjaan otettavien henkilöiden määrää siten, että mukana otetaan omina kohtinaan pääsääntöisesti Justina Westerinen

EVAKKO

Aino Uttu ja Paavo Vesterinen vihittiin 28.8.1927

Aino Vesterinen o.s. Uttu (25.9.1908-16.3.2003) vihittiin avioliittoon Paavo Vesterisen (27.1.1907) kanssa kesällä 1927. Sekä Paavo että Aino olivat syntyneet Uudenkirkon Inossa. Aino Vesterinen tallensi perinnettä ja murretta ja kirjoitteli lehtijuttuja sekä muisteli elämänvaiheitaan 6-osaisessa radio-ohjelmassa. Hänet on palkittu mm. Uusikirkko-seuran kultaisella ansiomerkillä ja Kalevalaseuran tunnustuspalkinnolla. Seuraava teksti on Ainin ja Paavon pojan, Maurin, toimittama lyhennelmä Aino Vesterisen kirjoituksesta vuodelta 1989, jolla hänet valittiin Karjalan Liiton vuoden muistelijaksi.

Talouselämä kukoisti kotikylässäni Inossa syksyllä 1939, peltoa oli raivattu, viljelysopimuksia oli tehty perunajauho- ja Antrean sokerijuurikastehtaan kanssa. Ihmisten mielialaa kohotti vielä tieto Suomen olympiaisännnydestä kesällä -40. Parempi on kansojen kohdata Olympialipun alla kuin sodassa. Mutta kylä täyttyi reserviläisistä. Mieheni oli nostomies ja aamuisin armeijan auto vei hänet linnoitustöihin.

Saimme tiedon 29.11.,

että perunavaunu odottaa asemalla, perunasouvi alkaisi aamulla. Joimme aamukahvia, kun kuului rysäys ja ikkunat helisivät, kello rämähti seinällä. Menimme ulos, auto vei Paavon. Taas jysähti - meitä tulitetaan !! Tykkien suulieskat leimahtelivat Krostadtista ja laivoista merellä. Itätaivas loimusi verenkarvaiseina. Appeni valjasti hevosen, lapset pian pois tykkituloesta! Puin unisia lapsia kun sähköjohto katkesi. Kodin ovea sulkien ei ollut aikaa tunteiluun; pöydälle jäi puoliksi juottuja kahvikuppeja.

Ida Sirkiä puki lapsiaan, kun kranaatti räjähti melkein eteisessä ja surmasi reserviläisen. Vanhempaini olivat auttamassa lehmää poikimaan, kun tulitus alkoi; äkkiä pakoon sedan taloon, täällä olikin jo hevonen valjaissa ja perhe reessä. Setä sanoi: "Jos henkennä o teille kallis ni käykää rekkee, ajetaan Rieskalaa, siitä ko heittää ampumaast ni tulla takasi!" Paluuta ei tullutkaan.

Rieskalan talo täyttyi pakolaisista. Sain lapset yöneen; katselin kun ennen niin iloiset ukkelit istuivat nyt vaitonaisina kasvojensa juonteet kuin graniittiin veistettyinä. Suojeluskuntalainen Saukkonen astui tupaan: "Lähtekää matkaan, Uusikirkko tyhjenetään tänä yönä, linja-auto odottaa portilla; miehet ajavat hevosen. Hytin kylään ja luovut-

tavat ne valtiolle." Täällä vasta saimme virallisen lähtökäskyn. Tupa tyhjeni hetkessä; appeni ei minua jättänyt vaan piteli polvillaan nukkuvaa lasta minun sitä pukiessa. Itkin etten ehdi lasten kanssa autoon. "Lapsia ei jätetä", kuului ovelta, jonne kuljettaja oli tullut. Eräs vanhus tuskaili: "Kene saunaa hyö miu nyt kulettiit, nii o ahas jot ei kääntymää pääse." Yön vietimme patrun parantolassa. Kuului huutoja - täällä kuolee vanhus ja toisaalla - missä on Uudenkirkon kättilö? Aamulla olimme Perkjärvellä. Iso rakennus oli täynnä sotilaita, jotka lauloivat Hämläisten laulua. He kysyivät mistä tulen? Vastasin tulevani Suomenlahden rannalta venäläisten tykkitulun alta.

Siirryimme rautatielle sotilaskuljetusvaunuun, näimme kun tulenlieskat löivät ulos Viipurin ikkunoista. Vähän myöhemmin tuli ilmahälytys; jäin lasten kanssa vaunuun sokean tädin seuraksi. Ulos, karjaisivat sotilaat ovelta; - täällä on sokea enkä jätä häntä yksin! "Meillä on käsky ettemme saa jättää ketään vaunuihin" kuului jo lauhkeammin ja he auttoivat tädin suojaan. Hälytyksen jälkeen matka jatkui.

Katselimme maisemia, tuolla harmaa juova kohoaa punaisen tuvan piipusta. Se oli mielestämme maailman kaunein näky. Meillä ei ole enää kotia eikä mitään muutaakaan. Appeni oli luovuttanut hevosen ja löysi meidän vaunumme - sulki syliinsä lempivunukkansa ja itkuun ratketen sanoi: "Jok työkii lapskullat uotta näi etähääl!" Kouvolan asemalla isäni työtoveri kuoli vaunuumme, Punaisen ristin miehet veivät hänet. Juna hytkähti liikkeelle, jäimme sanattomiksi. Sitten lauloimme Hermannin muistolle virren: Ah Jeesus Kristus armahda, eroni joutuu kerran. Se oli koruton muistohetki kiitävässä umpivaunussa.

Lahdessa oli pimeys, vain sinervä valopiste näkyi liikkuvan, hälytyspillit huusivat, kuului loksauksia, kun vaunujen ovia suljettiin. Juna lähti puskemaan päin pimeää kuin kiuluun. Joka hetki

pelkäsimme kiskojen olevan poikki ja syöksymme suoraan Manalaan.

Määränpäässä meitä odotti asumaton pieni mökki, johon mahduttettiin 37 henkeä. Ei astioita, vaatteita; muurin kylki lämmittämisen jälkeinkin paleli kättä. Oven täydeltä alkoi tuis-kuta talvikylmää pahnaa petitarpeiksi, halot pantiin tyynyiksi. Olimme levossa kuin silakat suolassa, täysissä ulko-varusteissa kenkiä myöten. Lapsia oli sääli, hekin joutuivat kantamaan sodan taakkaa. Lattia oli painunut irti seinästä, rasta huokui kylmää - valitin vilua. Appeni sanoi: "Tuo sie tähä miu paikallei, jos mie mahtusi vaik istumaa kammari ovealle." Köllähdin vanhan Rokka Nikun viereen.

Ruokailemassa kävimme kahden kilometrin päässä. Sitten tuli muutto Huittisiin, missä maalaistalo otti meidät ystävällisesti vastaan; siunattu asia pääsimme saunaan. Emäntä vaan ihmetteli: "Teillähän on vielä kultasormus, me olemme luovuttaneet ne jo valtiolle." Tämä rengas onkin nyt ainoa omaisuuteni. Koti jäi täysineen sotilaiden lämmitellä, pellot ja metsät jäivät armeijan käyttöön taistelutantereeksi; jäljelle jäi sormus ja akka, vieraaseen navettaan omat lehmät jäivät ammumaan hoitajaansa.

Keväällä muutimme Kokemäelle. Hyvästellessä kiitin isäntäväkeä, kun he niin auliisti olivat jakaneet kotinsa meidän kodittomien kanssa. Isäntä lupasi: "Kun saatte oman paikan niin annan teille eläimen alkua". Kiertelimme vielä kahdeksan vuotta Suomen niemeä välillä Karjalassa käyden, ennen kuin kohotimme oman kurkihiren. Siihen mennessä oli tuo hyväsydäminen isäntä ehtinyt jo kuolla.

Kokemäellä tuli Nikkosen pariskunta meillä käymään. Nikkanen kehui apelleni: "Myö päästii oikee hyvää tallo. Aatteleppas ko agronomis isäntä tulloo sanomaa miule, jot lähe häne kanssaa saunaa." Appeni kuunteli vaiti ja sanoi: "Toimittaa siu nyt tuota kehhuu, jot käit saunas

tei isännä kans. Mut mieko käi mei emännä kans saunaa." Emäntä sanoi ovelta meille, että saatte lähteä saunaan. Luulimme talonväen jo kylpeneen ja äijä sonnustautui saunaan. Sauna oli korkea kuin riihi, yläkerrassa otettiin löylyt ja aläkerrassa pestiin. Äijä seisoi alakerrassa Aatamin puvussa, kun yläkerran rappusilta alkoivat sääret näkyä; emäntä laskeutui sieltä ja sanoi: "Menkää te nyt vuorostanne löylyyn, isäntä jäi sinne vielä loikomaan."

Lapsuustoverini Anna matkusti junalla käymään Kokemäellä hevosshuutokaupassa, jos vaikka löytyisi oma hevonen. Kohtasimme - junassa tuttu sotilas oli sanonut hänelle: "Siint sait lämpimä paika, siu mieheis läks justii siint." Sotilas oli vielä tietänyt, että meidän molempien veljet olivat palanneet terveinä sodasta. Lankesimme toistemme kaulaan ja itkimme nyt ilosta ohikulkijoista välittämättä. Tässä Tulkkilan kadulla laukesi sodan aikana kärsitty pelko ja ahdistus. Poikkesimme Annan kanssa vielä kirkkoon seuraamaan sankarivainajien siunausta; kuoro lauloi, arkkujen äärillä omaiset kukkineen; tilaisuus sai meidänkin - ventovieraiden - silmät kastumaan!

Vihdoin saimme puoleksi kylmän tilan. Karjalassa alkanut raivaustyö jatkui, alkoi rakentaminen. Kaikesta oli puutetta, tavarat kortilla vaatteita myöten, varsinkin rautanaulat olivat kiven alla, vaikka maailmassa oli rautaa riittämiin peittämään ruosteella Summan ja Siiranmäen. Koulutimme lapset. Raivaaja nukkuu jo nurmen alla. Yksin istun elon iltaa ikkunanpieleen nojaten kuin elämältä tähteeksi jääneenä. Eivät heilu merentakaiset valonheittäjien kiilat öisellä taivaalla valaisten huoneen ikkunaan osessaan. Suomenlahden laineet eivät välky enää silmän ilona, eikä merenanti palvele sivuelinkeinona. Sinne jäi ruostumaan myöskin raivaajan kuokka. Mutta uuden kotiseudun ikkunas-ta avautuvat laajat Perniön viljavat vainiot, täyte-läiset tähköpääät huojuvat lupaavina.

Inon tyttö
Aino Vesterinen

Aino Vesterinen

TOIVO VESTERINEN 100 VUOTTA!

Kuva Kirsti Makkonen

Lempi-siskon ja Yrjö-veljen tyttäret juhlivissa 100-vuotiaasta enoan.

Toivo Vesterinen syntyi 12.6.1904 Kanneljärvelä (Uudellakirkolla)Ville ja Loviisa Vesterisen perheeseen. Toivo oli perheen toinen lapsi, sillä hänen isoveljensä Eino oli syntynyt kahta vuotta aikaisemmin. Perheen muut lapset olivat 1909 syntynyt Yrjö ja 1913 syntynyt Lempi.

Nuoruutensa Toivo eli Karjalassa, mutta myö-

hemmin työt johdattivat hänet Savoan ja Kuopioon. Elämäntyönsä Toivo teki Rissalan lennoston, jossa hän palveli sotilasmestarina. Hän jäi virastaan täysin palvelena eläkkeelle vuonna 1952. Toivo avioitui vuonna 1930, Hilma Maria Tapanan kanssa, jonka kanssa hän ehti viettää avioelämää yhteensä 44 vuotta. Toivo jäi leskeksi vuonna 1974.

Terveystä huolehtiminen on aina ollut Toivolle tärkeä asia, josta johtuen hän on aina pitänyt hyvää huolta kuntonsaan harrastamalla runsaasti liikuntaa. Toivo nautti kovasti myös luonnon helmassa liikkumisesta ja hän kävi mielellään kalastamassa, sienestämässä ja marjastamassa vapaa-aikanaan.

Ulkomaanmatkailuakin

Toivo on ehtinyt elämänsä aikana harrastaa. Hänen matkansa ovat suurelta osin suuntautuneet Venäjälle ja Itä-Euroopan maihin, kuten Unkariin, Romaniaan ja Bulgariaan. Hän on matkoillaan käynyt myös Pohjois-Norjassa. Venäjänkielentaitonsa vuoksi Toivo on muutamaaan otteeseen saanut toimia ryhmämatkoilla tulkkinä muille matkustajille, esimerkiksi ravintoloissa hän on auttanut muita kääntämällä ruokalistoja suomeksi ja tilannut annoksia kielitaidottomien matkustajien puolesta.

Toivo asui terveensä omassa kodissaan keväeseen 2002 asti, missä hän hoiti itsenäisesti kaikki kotiaskareet. Kotona sattuneen tapaturman seurauksena hän joutui muuttamaan Harjulan sairaalaan. Siellä hän elelee pirteänä, hyväntuulisena ja hänellä on aina pilke silmäkulmassaan. Hän lukee paljon kirjoja ja seuraa muutenkin aktiivisesti maailmanmenoa medioista.

Ainoastaan kuulo on Toivolla iän myötä hieman heikentynyt.

Toivo vietti 100-vuotissyntymäpäiväänsä 12.6.2004 Harjulan sairaalassa, jossa häntä lukuisien sukulaisten ja ystävien lisäksi muistivat laulullaan myös Kuopion sotaveteraanit. Toivo on ensimmäinen 100 vuotta täyttänyt sotaveteraan-

ni Kuopion sotaveteraanien joukossa.

Toivo on aina ollut kova tanssimaan ja tietysti nämäkin juhlat päättyivät tanssiin...kultainen nuoruus. Juhlapäivä Kuopiossa oli lämmin ja aurinkoinen ja kaikille mukava ja mieliin painuva.

Noora Niemi

Kuva Miia Niemi

Suvun nuorin jäsen, Oliver Niemi (Toivon Lempi-siskon tyttärentyttärenpoika) Kuala Lumpurista, Maleksiasta, tervehtimässä suvun vanhinta viime elokuussa. Toivon ja 31.5.2004 syntyneen Oliverin ikäero on lähes sata vuotta.

NUORI HARMONIKKATAITURI VESTERISTEN SUVUSSA

Juuso Vesterinen (s. 1994) voitti kesällä valtakunnallisen alle 10-vuotiaiden Hopeinen Harmonikka -kilpailun ylivoimaisesti.

Kesäkuussa, Jyväskylässä, tapasin nuoren hienosti käyttäytyvän pojan sukukokouksessa. Hän oli taipalsaarelainen **Juuso**, Jorma K:n poika **Vesterinen**. Hienosti ohjelmoidun päivän jälkeen päivällistimme Savutuvan Apajalla, paikallisessa matkailukohteessa, jossa esiteltiin vanhaa tukkilaiskulttuuria. Ruokailun jälkeen saim-

me nauttia yhteislaulusta, haitarisoittoaesityksistä ja lopuksi tanssahdella. Juuso antoi meille hienoja nautinnollisia hetkiä soitellessaan harmonikkaa ammattilaisen ottein ja eläytyen tehtävänsä mainiosti.

Juuso on soitellut harmonikkaa jo viitisen vuotta, eli voisikin sanoa, että hän on jo konkari ikäisek-

seen. Hopeisen Harmonikan voittajalla, Juusolla, on ollut kiireinen kesä. Voitto toi melkoisesti keikkoja, joka viikolle jotain. Keikkailun ja soittoharjoittelun lisäksi vilkas ja hienokäytöksinen Juuso ehti kesälläkin taitoluistella, leireillä ja käydä kilpatanssiharjoituksissa. Pyörällä krossailu on myös Juuson mieliharrastuksia. Hopeisen Harmonikan kilpailusta Juusolle jäi mukavat muistot, joiden hän uskoo jäävän ikuisesti mieleen. Voitto oli yllätys ja se tuntui erittäin hyvältä, Juuso kommentoi jo tottuneesti.

Lappeenrannan musiikkiopistossa Juuson harmonikansoiton opettajana on **Päivi Valkeajoki**. Musiikkiopistolla Juuso käy kolmesti viikossa, oman soittotuntin lisäksi teoriatunneilla ja orkesteriharjoituksissa viulistien ja sellistien sekä toisen haitaristin kanssa. Talvi-

lajeista jääpallo, hiihto ja laskettelu ovat harmonikkataiturin sydäntä lähellä olevia harrastuksia. Koulujousta Juuson harrastuksissa. Kun koulutunnit osuvat vähän päällekkäin harrastusten kanssa, hän voi päivän päättevältä liikuntatunnilta livistää omiin taitoluisteluharjoituksiinsa ja yhden päivän päättevään musiikkitunnin hän voi käyttää musiikkiopistolla omiin musiikinteorian opintoihinsa. Soittamista Juuso harjoittelee 15 minuuttia puoleen tuntiin päivässä. Seuraava tavoite soitossa on 2/3 kurssituntito, kertoo Juuso. Mieli-musiikkia ovat iskelmä, rokki, poppi ja hip-hoppi. Hyviä bändejä ovat Rasmus ja Linkin Park. NRJ on taas paras radio-kanava Juusosta.

Menestystä ja jaksamista Sinulle Juuso!

Jorma J. Vesterinen

VESTERISTEN VIESTIN JAKELU

Lehti lähetetään sukuseuran jäsenille. Muille tilaamalla ilmaiseksi niin kauan kuin painosta riittää.

Tilaukset:

Jorma K. Vesterinen, puh. 040-550 8411
Justiina Westerinen, puh. 09-342 2656

Painopaikka: Painotalo RePe Oy

ISSN 1457-8247

MUISTITHAN ILMOITTA MAHDOLLISEN OSOITTEENMUUTOKSEN!

TILIT:

Sukurahaston tili:
SOP 541050-215576

Sukuseuran tili:
SOP 541050-414997